

i bemærkningerne til § 18 anførte bør betegnes: midlertidigt nationalitetsbevis, foreslås derfor henlagt til overregistrator. Det har i praksis været nødvendigt at fortolke den gældende regel, hvorefter sejltilladelser kun kan gives for rejser til og fra nærliggende fremmede havne, meget lemfældigt. Denne begrænsning foreslås derfor slettet.

De i udkastets § 21, foreslåede regler er iøvrigt i overensstemmelse med hidtil gældende praksis.

Til § 22.

Reglerne i stk. 1 svarer for nationalitetsbevisets vedkommende til skibsregistreringslovens § 34, stk. 1.

Reglen i stk. 2, om inddragelse af midlertidige nationalitetsbeviser er ny. Om inddragelse af nationalitetsbeviser, der fremtidig kun kan ske ved retskendelse, henvises til udkastets § 57, stk. 3.

Til § 23.

Fristen for anmeldelse af ændringer i de vedrørende et skib registrerede forhold er efter den gældende lovs §§ 37—41 fastsat til 8 dage. Denne frist vil i mange tilfælde være for kort. I overensstemmelse med udkastets § 3 foreslås anmeldelsesfristen fastsat til 30 dage med adgang for overregistrator til i fornødent fald at forlænge fristen. Oversiddelse af fristen medfører ansvar efter § 57.

Anmeldelsespligten omfatter ændringer vedrørende samtlige de i §§ 5—6 omhandlede forhold, herunder for eksempel ændringer af bestyrelse eller direktion i et selskab, ansættelse af ny bestyrende reder i et partrederi, ændring af ejerens bopæl, ejerens navneforandring og lignende.

Reglen i stk. 3 stemmer med reglen i den gældende lovs § 39, stk. 1 og 2. Reglen medfører ikke, at overdrageren skal foretage selvstændig anmeldelse, hvis erhververen foretager det fornødne i så henseende.

Af offentligretlige grunde er det nødvendigt at have en klar regel med hensyn til hvem, der skal stå som ansvarlig i forhold til det offentlige. Man har derfor fundet det påkrævet i stk. 4 udtrykkeligt at foreskrive, at den, der erhverver et skib ifølge betinget adkomst, anses som ejer i forhold til det offentlige, og således vil have anmeldelsespligt efter stk. 3 under forudsætning af, at dokumentet efter sin art og sit indhold kan registreres som adkomst, jfr. bemærkningerne til § 32.

I tilfælde af tvangsauktion anses ændring i adkomstforholdene for sket, når hammerslag er meddelt, selv om skøde endnu ikke er udstedt. I disse tilfælde kan der blive spørgsmål om at meddele frist efter stk. 1.

Hvis en skibsejer afgår ved døden, eller hvis han går konkurs, opstår der i forhold til registreringen forskellige vanskeligheder.

For det første må der tages stilling til, om boet skal betragtes som en ny ejer, således at de almindelige krav i udkastets § 1 skal være opfyldt i forhold til boet. Dette kan der ikke være tale om at kræve, når skifteretten eller executores står for administrationen af boet, som hermed står under offentlig kontrol. Hvis derimod boet overtages til privat skifte, er der ikke nogen tilsvarende kontrol, og der haves ingen sikkerhed for, at boet afsluttes inden en vis frist (bortset fra spørgsmålet om berigtigelse af arveafgift m. v.). Det kan endda tænkes, at arvingerne fortsætter som rederi i overensstemmelse med de indbyrdes arveforhold. Det må derfor principielt kræves, at de privatskiftende arvinger skal sidestilles med nye ejere, således at der registreres udskrift af skifteprotokollen, der viser arvingernes overtagelse af boet til privat skifte. Kan forholdet ikke berigtiges inden for den sædvanlige frist af 30 dage, jfr. stk. 1, må der søges om forlængelse af fristen. Hvad der gælder om privatskiftende arvinger må også gælde i forhold til den efterlevende ægtefælle for så vidt angår skibe, som den afdøde ægtefælle var registreret ejer af.

For det andet opstår der spørgsmål om, hvorvidt både påbegyndelsen og afslutningen af skiftet skal registreres. Dette spørgsmål er ikke klarlagt i tinglysningslovens tilsvarende regler i §§ 12 og 13. Det fremgår af det lige anførte, at der må ske en registrering af det private skiftes begyndelse. Der må dernæst også foretages registrering, hvis arvingerne fortsætter fællesskabet vedrørende skibet, men med andre anparter end arvefordelingen medfører, eller hvis en enkelt eller nogle af arvingerne overtager skibet. Det er derimod ikke nødvendigt, at der foretages nogen registrering, hvis arvingerne fortsætter i overensstemmelse med forholdet mellem de respektive arveparter. Det er dog anbefalelsesværdigt at foretage en registrering, for eksempel på grundlag af en erklæring afgivet af arvingerne om den indbyrdes fordeling, idet der ellers kan opstå vanskeligheder, hvis en af arvingerne senere vil have registreret en ret vedrørende sin anpart. Dernæst kan det også have betydning for arvingerne at få fastslået, at deres sameje omfattes af de regler, der gælder for partrederier. Træffes der ikke sådan aftale, fortsætter fællesskabet efter de for interessenskabers gældende regler, det vil sige med solidarisk hæftelse for samtlige arvinger.

Af offentligretlige grunde må man kræve, at der sker registrering af påbegyndt konkursbehandling